

**JORIS VINCKEN: "GROOT
VERSCHIL TUSSEN KENNIS
EN BEWUSTWORDING."**

Elk mens droomt op zijn of haar manier van een betere wereld. In het New Financial Magazine en andere tijdschriften staan prachtige initiatieven om dat daadwerkelijk tot stand te brengen. Toch begint uiteindelijk elke verandering altijd hier, wie en waar ik nu ben.

Een nieuwe wereld begint altijd hier

TEKST JORIS VINCKEN | BEELD PETER BEEMSTERBOER

In het leven van dag tot dag is het makkelijk te vergeten dat de werkelijkheid die ik zie niet 'de' werkelijkheid is. Wat ik meemaak is geen feitelijke waarheid. Het is mijn kijk op, mijn interpretatie van een wereld buiten mij, die pas in mijn brein vorm krijgt. Deze interpretatie krijgt kleur (en allerlei grijstinten) door alle ervaringen uit mijn leven. Als ik vol passie mijn waarheid verkondig, komt het meer dan eens voor dat mijn woorden als Chinees klinken, terwijl de ander 'gewoon' Nederlands spreekt.

Precies dat maakt het zo lastig om de wereld om me heen te veranderen. De veranderingen die we zo graag buiten onszelf zien, zijn eigenlijk vaak de veranderingen die we zelf zouden willen leven. Transformatie begint steeds met oppakken van mijn persoonlijke verantwoordelijkheid. Of in de woorden van Gandhi: 'Wij spiegelen slechts de wereld. Zoals een mens zijn eigen natuur verandert, zo verandert ook de houding van de wereld tegenover hem. We hoeven niet te wachten om te zien wat anderen doen.'

De fouten die we om ons heen zien, op welk gebied dan ook, herstellen we het liefste door het dragende systeem

aan te passen. Tenminste, we hopen dat het systeem dragend is, maar kan een systeem dat zijn? Elk proces, elke maatschappelijke sector bestaat uit mensen met alle bijbehorende uitdagingen. De financiële wereld verandert niet door de munt of rentevorm, maar doordat de mensen die het systeem maken er een andere verbinding mee krijgen. Net zomin kan ik verwachten dat mijn relatie verandert door naar mijn partner te wijzen en mezelf van elke verantwoordelijkheid te ontslaan.

BEWUSTWORDING

In die zin is er een groot verschil tussen kennis en bewustwording. Het is leuk en aardig als ik weet dat een gereformeerd Christen dezelfde gebeurtenis anders ziet dan mij, en weer totaal anders dan een geroutineerd politicus, maar het krijgt pas waarde als het een geïntegreerd bewustzijn wordt. Waarschijnlijk zijn onze werelden radicaal anders, zelfs als we beiden in Nederland wonen. Hoe kan ik dan verwachten dat mijn oplossingen redelijk lijken voor jou?

Dat besef maakt het steeds lastiger om niet de vraag te stellen die we zo graag vermijden, de vraag van zingeving. Als mijn waarheid alleen mijn

waarheid is, wat is dan de zin van mijn leven? Wat is de reden dat ik zo hard werk, zelfs vecht voor zakelijk, privé en maatschappelijk succes?

EEN GRATIS WONDER

Een groot deel van mijn leven zocht ik naar 'het antwoord'. Wat is in Godnaam de zin van deze ervaring die we leven noemen? De wetenschappelijke ontdekkingen van de afgelopen 150 jaar, van traditionele wetenschap tot quantum mechanica, van medische wetenschap tot psychologische kennis zijn adembenemend. Toch brengen ze ons geen centimeter dichterbij het antwoord op de vraag wat bewustzijn is, hoe het kan dat we hier zijn. Zoals de bioloog Rupert Sheldrake zei: 'Moderne wetenschap is gebaseerd op het principe 'geef ons één gratis wonder en wij leggen de rest uit'. Dat gratis wonder is het verschijnen van alle massa en energie in het universum en alle wetten die het beheersen in een enkel moment vanuit het niets.'

Hoe meer ik weet, hoe meer we collectief ontdekken, hoe meer de enige overblijvende conclusie is dat we eigenlijk niets echt weten. Hoe we ook ons best doen, we hebben nauwelijks een

idee wie we zelf zijn, laat staan wat de wereld om ons heen is.

Het is meer dan genoeg aanleiding om de rest van mijn leven in grote somberheid te vegeteren, totdat ik mijn ogen open en om me heen kijk. Dan gebeurt er iets adembenemends. Al mijn kennis, mijn proberen te analyseren, te controleren, krijgt een totaal ander perspectief. Overal om me heen zie ik mensen die – ieder op hun eigen manier – hun best doen te zorgen voor familie en geliefden. Ik zie een onverklaarbare perfectie in de natuur, waar vergankelijkheid steeds de bron van nieuw leven is. Bij de omgevallen boom even verderop nestelen zich niet alleen allerlei insecten, maar het is het ideale klimtoestel voor mijn kinderen. Elke avond verbaas ik me over de ontelbare sterren aan de hemel en de onzichtbare natuurwetten die alles in perfectie laten samenwerken.

OF WAS HET ALTIJD AL ZINVOL?

Misschien durf ik wel, eerst schoorvoetend natuurlijk, maar later met een wat zekerdere tred toe te geven, dat mijn leven altijd al zin had. Letterlijk, want dat ik kan twijfelen, het ene moment zeker ben en het volgende moment onwetend, is niets minder dan een wonder. Welk ander wezen op deze planeet (of misschien wel in het totale universum) kan dat? Alles wat ik in mezelf transformeer en maatschappelijk bereik is slagroom op het magistrale toetje dat ik ben en altijd al was.

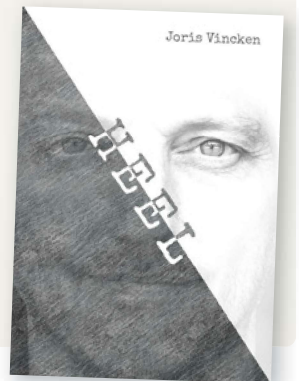
Dan is het geen beperking of probleem dat ik de wereld op mijn manier zie. Juist mijn unieke kijk maakt mijn aanwezigheid op deze bol zinvol. Hoe oneindig saai zou het leven zijn als we allemaal dezelfde blik, dezelfde oplossingen en ideeën hadden? Elke compositie bestaat uit dezelfde noten en wordt op dezelfde manier uitgevoerd, een enkele politieke partij is genoeg. We worden allemaal verliefd op dezelfde vrouw of man en alle bolletjes ijs bij de ijscoboer hebben dezelfde smaak.

Een nieuwe wereld begint dus altijd hier, het is letterlijk de enige wereld die

JORIS VINCKEN

Joris Vincken schrijft, dicht en musiceert. Na een internationaal succesvolle carrière als muziekproducent, volgde een lange periode van gebed en meditatie, die uitmondde in een diepe depressie. Zijn zoektocht eindigde toen hij de intimiteit van het leven zelf, het diepe verlangen van de zoeker, omarmde. “Het mysterie dat we zoeken is wat we zijn en altijd al waren.” Meer over Joris vind je op www.jorisvincken.nl

ik ken. Elke andere wereld is een prachtige droom, die misschien ooit en misschien wel nooit tastbaar wordt. Laten we vooral blijven dromen, eraan blijven

werken en gelijktijdig beseffen dat er maar één waarheid is, de waarheid die ik nu herken.

**“IK ZIE EEN ONVERKLAAR-
BARE PERFECTIE IN DE
NATUUR, WAAR VERGANKE-
LIJKHEID STEEDS DE BRON
VAN NIEUW LEVEN IS”**

*Het hoeft niet perfect,
niet elke keer beter,
niet altijd gelukkig,
niet steeds bewust.
Het mag leven,
en huilen,
en dansen,
en verdwalen.
Het is al lang,
alles,
en niets,
adembenemend.*

(uit: *Heel*, Joris Vincken) ■